

ÚTRAVALÓ

Gyúrói Református Egyházközség

VII. évf. 10. szám

2018. március 18.

A SZABADSÁG FONÁKJA

Alapige: 1 Kor 10,12

Olvasmány: 1 Kor 10,1-13

Múlt héten felemelő volt látni Isten szabadításának erejét, amint a maga teljes valóságában a mélységből, a nyomorúságos szorult helyzetből kimenekíti népét. De a történet tovább halad. A szabadító Isten cselekvése után látjuk a választott nép küzdelmes útját, s látjuk az őket megkörményező bizalmatlanságot, Istennel szembeni elégedetlenségüket, lázadásukat. Pál ezekre rámutatva inti az Újszövetség gyülekezetét, hogy a megszabadított Isten népének tudnia kell helyesen élni az Úr szabadításával.

Aki tehát azt gondolja, hogy áll – kezdi az apostol. Kiknek szól itt? Isten népe közösségéhez, a szabadítottakhoz, akik élvezik az Isten áldásának kincseit. Akik biztosak hitükben. Hiszen a kiválasztottság tudata magabiztossággal vértéz fel, amely nélkülözhetetlennek mondható: hitünk megvallásának lényege, hogy meggyőződésünk, hogy Istentől már nem választ el semmi bennünket.

A korinthusi gyülekezet tagjai is ezt vallották, ám épp ebben kaptak kísértést is. Tudták, Isten megszabadította őket a bálványok imádatától, gondolták, már nem árthat nekik, ha úgy élnek, mint a bálványok imádói. Szabadságukban elfelejtették, hogy Isten akarata másra vezet, mint az ő elképzeléseik. Nem szándékosan, észrevétlenül, már fölé kerekedtek Isten akaratának.

Talán erősebbek vagyunk nála? - kérdezi az apostol. Mert a szabadság gondolata ebbe az irányba hajt, így kísérti meg Isten választott népét. Sajnos az egyház történetében is mennyire igaz ez: megkeresztelttünk, Krisztusból táplálkozunk és mégis milyen sokszor nem leli kedvét Isten az ő népének tagjaiban, mert eltávolodtunk tőle csöndben, észrevétlenül. A reformáció, a mi felekezetünk megszületése is egy ilyen felkiáltójel volt, amikor voltak néhányan, akik igyekeztek Isten útjára visszatéríteni eleinket és ma is így figyelmeztetnek minket az újabb irányzatok, kisebb egyházak: nem vagyunk mi sem tökéletesek – még ha azt is gondolnánk sokszor, hogy Isten is hozzánk igazítja óráját.

Vigyázásra int az apostol, folyamatos igazodásra, mert ha a régi népét nem kímélte Isten, minket sem fog (Róma 11). Vele való kapcsolatunkban állandóan fel kell frissülnünk, az ő Igéjének, gondolatainak megismerésével, hogy lássuk mindig, ő a mi szabadságunk, nem mi vagyunk annak megalapozói, nem a mi hitünk, sem a mi kegyességünk. Ő ment meg a kísértéstől és készíti el a szabadulás útját mindazoknak, akik rá figyelnek. Ő a hatalmas, nem te. Épp ezért lépj egy kissé hátra, hogy láthasd, és engeddd, hogy ő vezessen. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Megemlékezünk az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eseményeiről, amikor nemzetünk egy emberként állt ki a hazája mellett. Hazaszeretetből minden idő nemzedékének példát adtak az akkoriak. Tanuljunk hitükből és hazájuk iránti hűségükből!

2. Alkalmaink

Kedden 19 órakor Presbiteri bibliaóra

Szerdán 18 órakor Bibliakör, majd Énekkari próba

Csütörtökön 18 órakor tóvidéki gyülekezetek bibliaóráját tartjuk Gyúróon.

3. Gyülekezeti tábort szervezünk június 28-július 1. napjaiban a Mályi-tó mellett. Kiemelten fontosnak tartjuk, hogy a gyülekezet aktív tagsága magáénak érezze ezt a lehetőséget, amit ez a négy napos közös kirándulás magában tartogat. A tájékoztató- és jelentkezési lap kézbe vehető. Jelentkezési határidő április 15. Várjuk a jelentkezéseket!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!